

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Ζυνεισεύμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἕως τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν ἀγγελλόμενον, ἀναγίνσκον εἰς τὴν γέραν ἑμὴν ἀναρροίαν καὶ ἐπὶ τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριάρχαιου Κανσαντινουπόλεως, ἕως ἀναγνώσμου ἀριστον καὶ ποσὸν μάλιστα εἰς τοὺς κείδους.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΒΙΩΤΕΡΙΚΟΥ : Ἐτησίᾳ. δρ. 35. Ἐξάμηνος δρ. 19. Τρίμηνος δρ. 10.
ΒΙΩΤΕΡΙΚΟΥ : Ἀνύπτου Γρ. Δ. 50. Ἀνυγίας, Κύπρου καὶ λοιπῶν Ἀποικιῶν σελίνια 10. Ἀμερικῆς δολλάρ. 4. Λοιπῶν χωρῶν φράγκα ἀλλ' ἢ 25. Ἐξάμηνοι καὶ Τρίμηνοι ἀναλόγως.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ. 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ -- ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οὐνοδήποτε μηνός

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐφραίμου δρ. 38, παρὰ τὸ Βαθρῆμα

Περίοδος Β'—Τόμος 30ος

Ἐν Ἀθῆναις, 27 Ὀκτωβρίου 1928

Ἔτος 45.ν.—Ἀριθ. 46

Ἡ ΜΙΚΡΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

[Μυθιοτόρημα ὑπὸ ΜΑΡΚΕ GIRARDET.]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ν'. (Συνέχεια)

Αὐτὰ ἦσαν δ.α.δ.α τὰ ἐπεισόδια τῆς πρώτης Πέμπτης.

Ἡ Ζίνα εἶχε φέρεῖ μιὰ κοῦκλα, τὴν ἔβαλε πάνω στο τραπέζι καὶ ὁποσέθηκε πῶς δὴ τὴν ἔδνε σὲ κείνη ποὺ θάδειχνε τὴν πιδ πολλὴν ἱκανότητα σὲ ράψιμο. Ἀχισαν λοιπὸν δ.α.τὰ μικρὰ δαχτυλάκια νὰ ράβουν μικροσκοπικὰ [προικισ]. Τὸ ἀποτέλεσμα δ.α.ως δὲν ἦτον θ.α.όλογο, γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἀνταμοιβὴ ἀνεβλήθη γι' ἀργότερα.

Ἦστερα ἔφερε σ.α. μικρὰ σκολάτα, γλόκις καὶ τσοῖ.

Ἀρὸς ἀπόφαγαν, ξανάρχισε τὸ ράψιμο. Μὰ μιὰ κασαιτὴ μικρούλα μὲ ἔξωπινα μάτι, ἡ Μαννέτα Καρέλ, δ.α.τύπως ἐλεύθερα τὴν ἰδέα τῆς :

— Δὲ ἔαταν καλύτερα νὰ παίξουμε ;

Ἡ Ζίνα χαμογέλασε :

— Γιατὶ ὅχι ; Καὶ τί θέλεις νὰ παίξῃς, μικρούλα μου ;

Ἀδίστακτα ἡ μικρὴ, μὲ μιὰ λάμψη σ.α. μάτια, ἀπάντησε :

Οἱ μητέρες εὐλογοῦσαν μυστικὰ τὰ δύο καλὰ κοριτσάκια... (Σελ. 361, στ. γ')

— Τὴν τυφλομύγα.
— Καλὰ λαιπὸν, εἶπε ἡ Ζίνα. Ὑστερ' ἀπ' τὴ δουλειά, εἶναι ἡ σειρὰ τοῦ παιγνιδιοῦ.

Σὲ λίγα λεπτά, ἡ πριγκίπισσα Βιλεντίνᾳ ἄκουσ' ἕνα φοβερὸ θόρυβον καὶ δὲν μποροῦσε νὰ ἐξηγήσῃ τί γινόταν στὴν τραπεζαρία.

Ἡ Ζίνα τῆς εἶχε ζητήσει τὴν ἄδεια νὰ δεχθῇ τίς ταπεινὲς μικρὲς τῆς φίλες. Μὰ δὲν ἤξερε ποῦ ν' ἀποδώσῃ αὐτὲς τίς τρομαγμένες φωνὲς ποὺ ἄκουγε τώρα.

Μπήκε καὶ εἶδε τὴν ἀνιψιά τῆς μ' ἕνα μαντήλι δεμένο γύρω σ.α. μάτια, νὰ κουνῇ τὰ κοριτσάκια ποὺ ἔσφυγαν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ μὲ χαρούμενα καὶ τρομαγμένα ἔσφωνητά.

Τὰ χοντρά τους παπούτσια ἀντηχοῦσαν πάνω σ.α. παρκέτο καὶ οἱ παλιὸι τοῖχοι ὑπολαπασίαζαν τίς φωνὰς τους.

Μόλις φάνηκε ἡ πριγκίπισσα, τὸ παιγνίδι κόπηκε. Ἡ Ζίνα ἔλασε τὸ μαντήλι ἀπ' τὰ μάτια καὶ ἡ μικρὴ Μαννέτα, ποὺ ἦταν ὁ δικηγόρος τῆς παρέας, εἶπε :

— Ἀχ, κορίσι, τί ὁμορφα ποῦναι δῶ !.. Παίζουμε καλύτερα δῶ πορὶ σ.α. δρόμο !..

— Ἀλήθεια ! εἰπ' ἕν' ἄλλο κοριτσάκι.

— Καὶ θὰ ξανάρθουμε ! πρόσθεσε ἡ Μαννέτα.

Ἡ ἀπογευματινὴ εἶχ' ἐπιτυχία. Ἡ χήρη εἶπε μέσα τῆς ὅτι ἡ Ζίνα ἤξερε νὰ κατακτῇ τίς καρδιὰς τῶν μεγάλων δ.α.ως καὶ τῶν μικρῶν. Στὴν ἀρχὴ δὲν εἶχ' ἐπιδοκιμάσει αὐτὲς τίς συναντήσεις. Μὰ ἡ τόση εὐθυμία ποὺ κοριαρχοῦσε καὶ—μέσα, τὰ τόσα ζωηρὰ ματάκια ποὺ τὴν κ.α.ταζαν μ' ἀθ.ω.ότητα, τὴν ἔκαναν νὰ ἐπικινέσῃ μ' ὅλη τῆς τὴν καρδιά τὴν εὐεργετικὴ πρωτοβολία τῆς Ζίνας.

Ἡ πριγκίπισσα καθῆκε σὲ μιὰν ἄκρη καὶ ἡ τυφλομύγα ξανάρχισε. Ἐπαίξαν ὅστερα τὸ «κεράκι», τὴν «κολοκυθιά» καὶ ἄλλα παιγνίδια.

Ὅταν ἤρθε ἡ ὥρα νὰ φύγουν, δ.α.

Ἡ Ζίνα πῆρε τὸ χέρι τῆς ὁραγῆς καὶ τὸσφιξε θερμά... (Σελ. 362, στ. γ')

τὰ κοριτσάκια λυπήθηκαν. Ἐπρεπε νὰ τοὺς ἐξηγήσουν ὅτι καὶ οἱ πιδ μεγάλες χαρὲς σ.α.ν κόσμον ἔχουν ἕνα τέλος... Ἐτοιμάστηκαν λοιπὸν καὶ ἀποχαιρετοῦσαν ἕνα-ἕνα τὴν Ζίνα. Τὸ πιδ μικρὸ, ἕν' ἀγγελοῦδι τεσσάρων χρόνων, ἄνοιξε τὰ χεράκια του σ.α.τὴ Ζίνα :

— Εγὼ, κυρία, τῆς εἶπε, σ' ἀγαπῶ !

Ὅλοι γέλασαν, μὰ ἡ Ζίνα ἐνοίωσε μιὰ βαθιὰ συκίνηση.

Καθε Πέμπτη ἀπόγευμα, ἡ μικρὴ Βασίλισσα δεχόταν τίς μικρὲς τῆς φίλες. Ἐκείνες δὲν τίς ἔφτανε ποδρχόταν οἱ ἰδίες, μὰ ἔφερναν μαζί τους, ἄλλη τὴν ξαδελφόcula τῆς, ἄλλη μιὰ φιλενάδα τῆς καὶ ἔτσι ἡ Ζίνα ἀναγκάστηκε νὰ περιορίσῃ τίς καλεσμένες τῆς σὲ ὀρισμένον ἀριθμό.

Ἦταν μεγάλη δ.α.κ.όδοση γι' αὐτὴ καὶ τὴν ἰδ.όνην οἱ ἀπογευματινὲς αὐτῆς. Ὅλη τὴν ἑβδομάδα τίς προσ.τοίμαζαν μὲ μεγάλη φροντίδα.

Καὶ οἱ μητέρες εὐλογοῦσαν μυστικὰ τὰ δύο καλὰ κοριτσάκια, ποὺ φύλαγαν τὰ παιδιὰ τοὺς ἀπὸ τ' ἀσχημα τοῦ δρόμου, ἀπὸ κακὲς συναναστροφὲς καὶ σώρευαν σ.α.τὸ μικρὸ τοὺς μ.α.α.λὸ γλοκὲς καὶ εὐεργετικὲς ἀναμνήσεις.

Μια μέρα ή Ζίνα είπε στην κορία Έριώ:

— «Η Κάρολα ντε Λουί γνωρίζει μια οικογένεια στη Βαλκανία, που ζητεί μια Γαλλίδα, για να συνοδεύει ένα κοριτσάκι, να το μιλά γαλλικά και να το διδάσκει πιάνο. Θάβει καλή θέση... Ξέρστε σεις καμιά;»

Η κορία Έριώ συλλογίστηκε κάμποση ώρα, κοίταξε τις σημειώσεις της κι' ύστερα είπε:

— «Όχι... για την ώρα, δεν ξέρω καμιά...»

Είχαν αποφασίσει να βγουν έξω μαζί. Έκαμαν μια βόλτα στα εμπορικά κι' ύστερα πήγαν σ' ένα μαγαζί της οδού Ριβολί, να πάρουν ένα τσάι. Καθώς έβγαιναν, μια αλφινίδα έπιθυμία κέντησε τη Ζίνα και την είπε άμέσως στη φιλενάδα της: να μπουδ στον κήπο του Κεραμεικού και να καθήσουν λίγο. Αυτό θα την ξαναφερνε στην πρώτη μέρα της διαμονής της στο Παρίσι, τότε που οι δύο εξόριστοι κατοικούσαν εκεί πάνω, στα δωμάτια του ξενοδοχείου, όπου κανείς γνωστός δεν έρχόταν να τις ιδεί.

Γόρις στη διευθύντρια και της είπε:

— «Τι εστέχμημα, τι εβεργέτημα που βρήκαμε μια φίλη σαν και σās μέσα στο δρόμο της δυστυχίας μας!..»

Η κορία Έριώ της έσφιξε το χέρι με τρυφερό χαμόγελο κι' ύστερα μπήκαν κι' οι δύο στο μεγάλο κήπο που τον εστέλιζαν ακόμη λείψανα απ' την ανοιξιάτικη άνθησή του. Κάθισαν σ' ένα μπάγκο κάτω απ' τον ίσκιό ενός δέντρου κι' έβλεπαν τα παιδάκια να παίζουν εμπρός τους. Ξαφνικά η Ζίνα σήκωσε τα μάτια κι' έδειξε μια σειρά παράθυρα κι' ένα μπαλκόνι στην οδό Ριβολί:

— «Πόσες ώρες, πέρασα κει-πάνω!... είπε ένα κι' οι άναμνήσεις πλήθαιναν στο μυαλό της.»

Δίπλα στο μπάγκο τους ήταν ένας άλλος άδειανός. Μια κοπέλλα ήρθε και κάθησε εκεί. Ήταν μαυροφορεμένη κι' ένα κρέινο βέλο σκέπαζε άμυδρά το πρόσωπό της. Φαινόταν βαθεία λυπημένη. Έβγαλε το μαντίλι της και σκούπισε ένα δάκρυ. Μά φαίνεται πως ή λύπη την κυριεύει, γιατί σε λίγο δεν μπορούσε να κρατήσει το λογμός της.

Η Ζίνα άνοιξε βαθεία συγκίνηση.

— «Να πάω να της πω δυο λόγια; φιδύρισε.»

— «Κάνε, ε,τι σοδ λέει ή καρδιά σου, απάντησε ή κορία Έριώ.»

Η Ζίνα πλησίασε την άγνωστη και με γλυκιά φωνή της είπε:

— «Είστε πολύ λυπημένη. Δε θα

μπορούσα να γλυκάνω λιγάκι τον πόνο σας;

Η μαυροφορεμένη γυρίζει ξαφνισμένη. Μά το πρόσωπό της δείχνει άμέσως μια βαθεία κατάπληξη, ένα τρόμο. Κάνει να όπισθοχωρήσει και της φεύγει μια φωνή:

— «Η Ζίνα Φιροτάτ!..»

Ποιά λοιπόν ήταν αυτή που ήξερε τη Ζίνα και τη φώναζε με τ' όνομά της;

Η μικρή Βασίλισσα την κοίταξε και ξαφνικά κατι παλιές εικόνες ξανάτησαν στο νου της: Ο κήπος του σχολείου, ή σπασμένη γέφυρα, ή άδικη κατηγορία κατά της μικρής Ίνδης. Ένα όνομα πετάχτηκε μεσ' απ' τις άναμνήσεις της και, σχεδόν δίχως να το θέλη, είπε:

— «Η Έλιζα Κράντον!»

Τα δυο κορίτσια κοιταζόνταν στα μάτια δόχως να μιλούν.

Η κορία Έριώ πλησίασε κι' αυτή.

— «Γιατί πενθείτε, μικρή; ρώτησε συμπνευσικά.»

Τα δάκρυα άνάβλυσαν άφθονα απ' τα μάτια της Έλιζας.

— «Έχασα τον πατέρα μου, είπε έσως σ' άναφιλτά της. Είναι τρεις μήνες τώρα. Πέθανε ξαφνικά, νέος ακόμα...»

Το πρόσωπο της μικρής Βασίλισσας έδειχνε βαθεία συμπόνια.

— «Κι' ή μητέρα σας; ρώτησε ή κορία Έριώ.»

— «Η μητέρα μου απ' τη λύπη της της είν' άρρωστη ακόμα...»

Κοίταξε με λύπη την παλιά της δασκάλα και τη Ζίνα και πρόσθεσε:

— «Αλοίμονο... Σεις θα λέτε τώρα με το νου σας ότι δικαί άποφέρω.»

Όλα πληθύνονται σ' αυτό τον κόσμο.

— «Φωχό μου κορίτσι!.. είπε ή κορία Έριώ σφιγγοντάς της το χέρι με πόνο.»

Η συμπόνια της κορίας Έριώ έδωσε στην Έλιζα το θάρρος να διηγηθή την κοινή μά θλίβη της ιστορία. Ο πατέρας της κέρδιζε πολλά όταν ζούσε, μά δεν άποταμίευε καθόλου. Κι' έτσι για μια μέρα ή χήρα και τα όρφανά βρέθηκαν στους πέντε δρόμους.

Η Έλιζα προσπάθησε να βρή εργασία. Μά της στάθηκε αδύνατο. Από τότε που βγήκε απ' το Λύκειο, διάδασε πολύ και πήρε το δίπλωμά της. Μά τώρα έβρισκε άπειρες δυσκολίες να το χρησιμοποίησει. Άλλωστε ήταν δεκάξή μόνο χρονών και, μ' έλο που οι δοκιμασίες είχαν ώριμάσει τον χαρακτήρα της, ή μικρή της ηλικίας δεν έβλεπε έμπιστοσύνη... Σά μίλησαν και για τα περασμένα, ή Έλιζα άνοιξε την καρδιά της:

— «Πόσες φορές μετάνιωσα για την κακή μου έκείνη πράξη!.. Είναι μια άνακούφιση που σās ξαναβρίσκω. Μπορώ τώρα να ζητήσω συγγνώμη κι' από σās κι' απ' τη Ζίνα, άφου ή μικρή της φίλη, αλοίμονο, δεν είναι πιά σ' αυτόν τον κόσμο.»

Η συγκίνηση δεν άφινε τη Ζίνα να μιλήσει. Πήρε το χέρι της όρφανής και τ'όσφιξε θερμά, δείχνοντας έτσι πως τη συγχωρούσε. Όλη ή μνησικακία έπεφτε μπρός σ' αυτή τη θλίψη, μπρός σ' αυτή την τόσο ειλικρινή μετάνοια...

Βράδιαζε. Ήταν ώρα να χωριστούν.

Η κορία Έριώ και ή Ζίνα κράτησαν τη διευθύντρια της Έλιζας, την άποχαιρέτησαν και τράβηξαν για το Ώτέιγ. Στο δρόμο, ή μικρή Βασίλισσα είπε στη διευθύντρια πως είχε μεγάλη έπιθυμία να προτείνω στην παλιά συμπαθήτριά της τη θέση έκείνη στη Βαλκανία.

Η κορία Έριώ έπιδοκίμασε τη σιωπή που κρατήσε ή Ζίνα σχετικά μ' αυτό το ζήτημα και της άποσχέθηκε να ζητήσει πληροφορίες. Άν ή Έλιζα θα μπορούσε να πάρη αυτή τη θέση.

Σε λίγες μέρες ή διευθύντρια είχε πληροφορηθή ότι ή παλιά της μαθήτριά είχε γίνει τόσο ύποταχτική και σοβαρή, όσο άγέρωχη κι' άπερίσκεπτη ήταν άλλοτε. Η Ζίνα λοιπόν τη σύστησε στην Κάρολα και σε λίγον καιρό ή δεσποινίς Κράντον άναχωρούσε για τη Βλκανία, γεμάτη χαρά κι' εόγνωμοσύνη.

Έτσι ή Ζίνα δοκίμασε μια φορά ακόμα όχι μόνο την εδχαρίστηση να κάνη μια εβεργασία, μ' ακόμη και τη ζωηρή χαρά να κάνη «καλόν αντί κακού».

(Έπεται συνέχεια)

ΟΡΦΑΝΟ

Δεν έχει μάννα ούτε πατέρα
Το μικρούλακι τ'όρφανό
Που ζητιανεύει όλη τη μέρα.

Τρέχει στο βιαστικό διαβάτη
Με το πιατάκι του άδειανό,
Μ' ένα μικρό δάκρυ στο μάτι

Και ψιθυρίζει: «Έλεημοσύνη!
Είμαι σ'έν κόσμο μοναχό...»
Μά σ'άμμοιρο κανείς δε δίνει.

Άπελπισμένο, εκεί στην άκρη
Του δρόμου πέφτει το φτωχό
Κι' άποκοιμείται μ' ένα δάκρυ...

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΜΑΡΙΝΑΚΗΣ

ΤΑ ΤΕΣΣΕΡΑ ΤΡΙΖΟΝΙΑ

Ο φίλος μου Ζάκ μπήκε μια μέρα σ' ένα φούρνο για ν' αγοράσει ένα ψωμάκι που είχ' επιθυμήσει. Έφ' περιμενε τα ρέστα, ένα αγοράκι έζη έως επτά χρονώ, φτωχικά άλλα καθαρά ντυμένο, μπήκε στο μικρό κατάστημα.

«Κορία, είπε στη φουρνάρισσα, ή μαμά μ' έστειλε να πάρω ένα ψωμί.»

Η φουρνάρισσα έβγαλε από τη γάλινη βερτίνα το ωραιότερό της ψωμί και το έβαλε στα χέρια του αγοριού. Ο φίλος μου Ζάκ παρατήρησε τότε το άδύνατο και σκεπτικό πρόσωπο του μικρού έκείνου. Κι' ή αντίθεση ήταν ζωηρή με το μεγάλο καρδέλι που δόσκολα το κρατούσε.

«Έχεις χρήματα; ρώτησε το παιδάκι ή φουρνάρισσα.

Τα μάτια του μικρού έμειλαγχόλησαν.

«Όχι, κορία. Η μαμά είπε να το γράψετε...»

Ο φίλος μου Ζάκ είχε πάρει πιά τα ρέστα του. Είχε δάλει το ψωμάκι του στην τσέπη και ήταν έτοιμος να φύγη, όταν ξαναβρήκε, άκίνητο πίσω του, το παιδί με το μεγάλο ψωμί που το νόμιζε φευγάτο.

«Τι κάνεις αυτό; το ρώτησε ή φουρνάρισσα. Δεν είσαι εδχαριστημένος από το ψωμί σου;

— «Ναί, κορία, είπε ο μικρός, το ψωμί είναι πολύ όρατο.»

— «Ε, λοιπόν, πήγαινε το στη μαμά σου, φιλαράκο μου. Άν άργήσης, θα νομίσω πως χάσεις στο δρόμο και θα σε μαλώσω.»

Το παιδί φαινόταν σαν να μην είχε άκουσει. Κάτι τι τραβούσε άλλο την προσοχή του. Η φουρνάρισσα πήγε κοντά του και το χτύπησε χαϊδευτικά στο μάγουλο.

— «Τι συλλογίσαι άντι να φεύγης γρήγορα; είπε.

— «Κορίτ, είπε το μικρό, ποιός τραγουδεί εδώ μέσα;

— «Δεν τραγουδεί κανείς, άποκρίθηκε ή φουρνάρισσα.

— «Και όμως, είπε το αγοράκι, άκούστε: κρι, κρι, κρι...»

Η φουρνάρισσα κι' ο φίλος μου Ζάκ τέντωσαν τ' αυτιά τους μά δεν άκουσαν τίποτα, έκτος από το τρίξιμο μερικων τριζονιών, συνθισμένων κα τοίχων κάθε φούρνου.

«Κανένα πουλάκι είναι, είπε ο μικρός, ή το ψωμί τραγουδά καθώς φέγεται σαν τα μύλα;

— «Μά όχι, κοτό, είπε ή φουρνάρισσα. Είναι τριζόνια. Τραγουδούν στο φούρνο, γιατί είναι άναμμένοι κι' ή θέα της φωτιάς τα εδχαριστεί.

— «Τριζόνια! φώναξε ο μικρός. Αλλά κάποιον κρι-κρι;

— «Ναί, παιδί μου, άποκρίθηκε με καλосόνη ή φουρνάρισσα.

Το πρόσωπο του αγοριού ζωήρεψε. — «Κορία, είπε κοκκινίζοντας για την τόλμη του αιτήματός του, θα ήμουν πολύ εδχαριστημένος αν μου δινάτε ένα κρι-κρι.»

— «Ένα κρι-κρι! έκαμε γελώντας ή φουρνάρισσα. Τι θα το κύνης το κρι-κρι, καλό μου παιδάκι!.. Μακάρι να μπορούσα να σοδ δώσω όλα δσα είναι δω μέσα, να γλύτωνα απ' αυτά.»

— «Ναί, κορία, δώστε μου ένα, ένα μοναχά, αν θέλετε, είς το παιδί ένώνοντας τα χεράκια του πάνω από το ψωμί που κρατούσε. Μοδ έχουν πη πως τα κρι-κρι φέρνουν εδτυχία στο σπίτι. Καί ποιός ξέρει, αν είχαμε ένα κρι-κρι και στο σπίτι μας, ή μαμά που είναι πάντα τόσο λυπημένη, δεν θα έλαιγε ποτέ πιά!

Ο φίλος μου Ζάκ κοίταξε τη φουρνάρισσα. Ήταν μια νέα γυνίκα με δροσερά μάγουλα κι' έσκουπίζε τα μάτια της με την άκρη της ποδ άς της. Άν ο φίλος μου Ζάκ είχε κι' αυτός ποδιά, θα κανε το ίδιο.

— «Και γιατί κλαίει ή καμένη ή μαμά σου; ρώτησε ο φίλος μου Ζάκ, που δεν έδύσασε πιά να μη λάβη μέρος στην όμιλία.

— «Εξ αίτίας των «λογαριασμών», κύριε, είπε ο μικρός. Ο μπαμπάς μου πέθανε; ή μαμά, αν και δουλεύει πολύ, δεν μπορούμε να τοδς πληρώσουμε όλους.»

Ο φίλος μου Ζάκ πήρε το παιδί, και μαζί μ' αυτό και το ψωμί, στην άγκαλιά του. Καί τα φίλησε, νομίζω, και τα δυο.

Αυτόσο ή φουρνάρισσα, που δεν τολμούσε να πιάσει ή ίδια τα τριζόνια, είχε κατεβή στο φούρνο. Παρακάλεσε τον άντρα της να τεντώσει τρία-τέσσερα, έβγαλε σ' ένα κουτί, έκανε μερικές τροπούδες στο σέλασμα του για να μη σκάσουν κι' έπρόσφερε το δώρο στο αγοράκι που έφερε χαϊδύμενο.

Όταν πιά ήταν μακριά, ή φουρνάρισσα κι' ο φίλος μου Ζάκ άλλαξαν ένα φιλικό χαιρετισμό.

«Τι καλό παιδάκι το κατέλας! είπε κι' οι δύο.

Η φουρνάρισσα πήε τότε το βέλο με τους λογαριασμούς της. Τ' άνοιξε στη σελίδα που ήταν σ' ένα νομα της μετρώσε του παιδιού, έκανε μετ μεγάλη χαράκι στο φύλλο, γιατί ο λογαριασμός ήταν πολύ μεγάλος, κι' έγραψε στο κάτω μέρος τη λέξη: «Έξοφλημένος.»

Στο άναμεταξό, ο φίλος μου Ζάκ, για να μη χάνη καιρό, τώλιε σ' ένα χαρτί δσα χρήματα είχε μαζί του, (κι' εδτυχώς, έκείνη την ήμερα έτοχε νάχη κάμποσα) κι' παρακάλεσε τη

φουρνάρισσα να τα στείλ η γρήγορα στη μητέρα του παιδιού με τα κρι-κρι, με τον λογαριασμό έξοφλημένο και με μια σημείωση πως είχε ένα παιδί, που μια μέρα θάταν ή χαρά της κι' ή παρηγοριά της. Τα έμπιστεύθηκαν δλ' αυτά στο παιδί του μαγαζιού και τοδ σόστησαν να τα πάη δσο μπορούσε πιδ γρήγορα.

Το παιδάκι με το μεγάλο ψωμί, τα τέσσερα τριζόνια και τα μικρά του πόδια, δεν περπατούσε σαν το παιδί του μαγαζιού, δστε δταν γόρις σπίτι του, βρήκε τη μαμά του με τα μάτια — πρώτη φορά έπειτα από τόσο καιρό, — σηκωμένα από το κέντημά της και με τα χείλη έξοφλημένα από ένα χαμόγελο χαράς και γαλήνης.

Το αγοράκι ένόμιζε πως έπειδή μπήκαν στο σπίτι τα τέσσερα μικρά έντομα έγεινε αυτό το θαύμα. Κι' ή γνώμη μου είναι πως δεν είχε άδικο. (P. J. Stahl) Γ. Α. ΠΡΑΤΕΙΚΑΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΜΟΥ ΧΡΟΝΙΑ

ΕΝΑ ΖΕΓΓΑΡΑΚΙ ΒΩΔΙΑ

Πως τα θυμάμαι
Καθισμένα πλαϊ-πλαϊ, στην άκρη του δεύτερου θρανίου, σκυμμένα στο ίδιο βιβλίο, ταιριασμένα, άχώριστα, τότε παθαλούθουναν το μάθημα με προσοχή, τότε σιγομιλούσαν ψιθυριστά μεταξύ τους, — που νάκούση κανένας τί έλεγαν! — και τότε φαινόταν σά νυσταγμένα κι' άφηρημένα. Μά σε καμιά περίπτωση δε σήκωναν το κεφάλι τους από κείνο το βιβλίο, μόνο, καμιά φορά, σήκωναν λιγάκι τα μάτια τους, άνέκφραστα, για να κοιταχτούν.

Διάβιζαν, κι' ίσως πολύ, μά ήταν κουτά τα κακόμοιρα. Μάθημα κουτσά-στραβά έλεγαν. Μά ήταν αδύνατο να πάντουν σ' ερώτηση του δασκάλου, για να δείξουν πως κατάλαβαιναν, ότι άποστήθιζαν παραγλώστια.

— Που πήγε λοιπόν, Γιάννη, από την «Αβυδο ο Λύσανδρος;...»

Μιλιά ο Γιάννης.

— Μά το λέει το βιβλίο... Τσιμουδιά ο Γιάννης.

— Πες το έσύ, Κώστα.

Μιλιά κι' ο Κώστας, τσιμουδιά.

Κι' ο δάσκαλος, απλώνοντας δυο δάχτυλα και τριζόντας τ'όνα με τάλλο:

— Είσαστε όμως ένα ζευγαράκι βώδια έδε-κτί... μά ένα ζευγαράκι!

Δεν περνούσε δτου μάθημα που να μην τους πη ο δάσκαλος, πως ήταν ένα ζευγαράκι βώδια. Έμεις γελούσαμε. Έκείνοι όμως τέκοναν με την πιδ μεγάλη άπάθεια κι' άφου κοιταζόνταν άνέκφραστα μια στιγμή, έσυνθαν πάλι τα μάτια στο αλώνιο βιβλίο.

Απορούσαμε: Δέν τον, έκανε καμιά έντύπωση; Ούτε θυμό, ούτε λύπη, ούτε ντροπή; Άλλα παιδιά, όταν ο δάσκαλος τους έλεγε κανένα τέτοιο, κασούφριζαν, κοκκινίζαν, έδάκρυζαν. Έκείνα τί-

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΜΕΛΙΣΣΑ - ΚΕΝΤΡΙ

Ἄχ, ὅν τὴν ἑπιανα, τὶ καλὰ θῆκαν! Θὰ τὴν ἐβραζα μέσα σὲ μιὰ γουβίτσα, θὰ τὴ σκέπαζα μ' ἓνα γυαλί, κι' αὐτὴ θὰ μοῦ γέμιζε τὴν τρυπούλα μὲ μέλι. Ἀλήθεια, τὶ ὄρατα θὰ ἦταν κλεισμένη ἐκεῖ μέσα! Ἀλλά... πρέπει πρῶτα νὰ τὴν πιάσω...

Ἄ! ἡ κακιά φεύγει!... Στάθηκε!.. νὰ τὴν κτεῖ-πάνω, σὲ κεῖνο τὸ κατακόκκινο τραντάφυλλο... Τώρα πιά δὲν μοῦ γλυτώνει!.. Τώρα θὰ τὴν πιάσω μαζί μὲ τὸ τραντάφυλλο... Δὲν πρόσεξα... παραλίγο νὰ μὲ ἰδῇ... Μονάχα νὰ μὴν τὴ ζουπήσω... Τὶ ὄρατα θὰ εἶναι μέσα ἐτὴν τρυπούλα!...

Ἄ! σ' ἐπίασα!... Ὡ ω ω!! Μαμά! μαμά!.. τὸ χεράκι μου!

Πῶς ἤθελες, καλὲ μαμά, νὰ ξέρω ἐγὼ πῶς σὲ τόσο μικρὸ κι' ὄρατο πλάσμα βρίσκεται τέτοιο φαρμακομένο κεντρὶ; Τὶ ὄρατα θὰ ἦταν ὅμως; κτεῖ μέσα στὴν τρυπούλα, ἔ;

Ταπεινὸ Δουλοῦδι

ΠΑΝΤΟΥ ΓΑΛΗΝΗ

Χύθηκε γύρω τὸ σκοτάδι, τῆς νύχτας πρόβαλε τὸ χᾶδι, τὸ γελαστὸ φωνάκι γνέφει πῶς ὁ οὐρανὸς δὲν ἔχει νύφη.

Ἦσυχον πνέει τὸ ἀγεράκι κι' ἐκεῖ σὲ κεῖνο τὸ βραχάκι γλάροι λευκοφτεροὶ πετοῦνε, ποὺ στὴ φωλιά τώρα θὰ μπουνε.

Παντοῦ γαλήνη βασιλεύει ποὺ ἡ ψυχὴ μου τὴ γυρεύει. Μ' ἐκσταση, μὲ χορὰ κοιτάζω, κοιτάζω δλοῦτε καὶ θαυμάζω!

Παντοῦ Παρῶν

ΔΑΪΚΑ

1. — Η ΑΚΑΜΑΤΡΑ

[Παραλλαγή]

Μιά φορά ἦταν μιὰ γυναικα τόσο ἀκαμάτρα, ποὺ δὲν μπορούσε τίποτε νὰ κἀνὴ Κάποτε ἀρρώστησε ὁ ἀντρας τῆς βαρειά καὶ κείνη πῆγε σὰ ἐκλονισματα καὶ ὄρχισε τὰ παρακαλιέται τῆς Ἀγίας καὶ νὰ τᾶξη γιὰ νὰ γίνῃ ὁ ἀντρας τῆς καλά. Καὶ δὲν ἔταξε τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ μὴ δουλέψω.

— Ἀγία Δευτέρα, βόθθα με, ἔλεγε, καὶ Τρίτη καὶ Τετάρτη καὶ Πέμπτη καὶ Παρασκευή, ποτές νὰ μὴ δουλέψω.

— Ἔ, καὶ μένῃ γυναικα, τῆς λέει ὁ ἀντρας τῆς, καλὰ ποὺ ἀφῆρες τὸ Σάββατο γιὰ νὰ μπαλονόμαστε τουλάχιστο.

— Μπα, κακορίζικε, τοῦ λέει ἐκείνη. Ἀμ' ἐκεῖνο εἶναι Πυχοσάββατο Κάνει νὰ δουλέψης;

2. — Ο ΚΟΥΚΚΟΣ

Μιά φορά εἶπανε στὸν Κουκκο νὰ πάη πού σκάβανε τ' ἀμπέλια γιὰ νὰ δουλέψῃ κι' ἐκεῖνος...

— Ἀ, τοὺς λῆει, τώρα δὲν μπο-

ρῶ νάρθῶ. Στὸν τρύγο ὅμως θάρθῶ κι' ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά μου.

Εἶναι γνωστὸ ὅτι δὲν ὑπάρχει πιὸ τεμπέλικο ποῦλι ἀπὸ τὸν κουκκο. Ὡς καὶ τ' αὐτὰ του πηγαίνει καὶ τὰ κάνει σὲ ἄλλες φωλιές καὶ δὲν τὰ κλωσάει ποτέ μοναχὸς του.

Νέαιρα

ΤΑ ΑΛΦΑΒΗΤΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Εἶχα μανία νὰ τὰ μάθω ὅλα ἀπῆξω. Δηλαδή νὰ μάθω ἅπλως... πόσα γράμματα ἔχει τὸ καθενα. Τέλος τὸ κτερόθωσα καὶ νὰ τὰ:

Ἡ Σανδουκίη γλώσσα ἔχει 12 γράμματα, ἡ Βυρμικὴ 19, ἡ Ἰταλικὴ 20, ἡ Βεγγαλικὴ 21, ἡ Ἑβραϊκὴ, Συραϊκὴ, Σαμαριτικὴ, Χαλδαϊκὴ καὶ Λατινικὴ 22, ἡ Γαλλικὴ 23, ἡ Ἑλληνικὴ 24, ἡ Γερμανικὴ, Ὀλλανδικὴ καὶ Ἀγγλικὴ 26, ἡ Σλαβικὴ καὶ Ἰσπανικὴ 27, ἡ Ἀραβικὴ 28, ἡ Περσικὴ καὶ Κοπτικὴ 32, ἡ Γεωργιανὴ 35, ἡ Ἀρμενικὴ 38, ἡ Ρωσικὴ 41, ἡ Μοσοχτικὴ 49, ἡ Σανσκριτικὴ 43, ἡ Ἰαπωνικὴ 50, ἡ Λιθουανικὴ καὶ Ταρταρικὴ 502. — Ὡς εἶναι καὶ τὰ ἔμαθα ἀπὸ ἓνα γέρο μοναχό.

Καρίττα

Σημ. τ. Διαπλ. — Ἀμφίβολο ἂν ἡ Καρίττα ἔμαθε ἀπῆξω ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἀριθμοὺς ἢ τοὺς ἀντέγραψε ἀπὸ κάποιον. Ἐπ' αὐτῆς ἀμφίβολο ἂν εἶναι ὅλοι αὐτοί.

ΕΝΑ ΚΥΝΗΓΙ ΠΟΥΛΙΩΝ

Ἦμουν τότε πάνω-κάτω πέντε χρονῶν καὶ δὲν πῆγαινα ἀκόμη σὲ σχολεῖο, παρὰ ἐπαιζα ὅλη τὴν ἡμέρα μὲ τὸ φίλο μου τὸ Γιῶργκο.

Μιά μέρα σκεφτήκαμε νὰ πιάσωμε πουλιὰ καὶ χωριστήκαμε, ὁ καθένας μὲ τὸ σκεδῖό του.

Ἐγὼ εἶχα ἀκούσει ἀπὸ τὴ γιανιὰ μου ὅτι ἄμα βραχὺν οἱ φτεροῦντες τῶν πουλιῶν δὲν μποροῦν πιά νὰ πετάξουν γι' αὐτὸ εἶχα πάρει μαζί μου ἓνα μπουκαλάκι νερό καὶ ἄμα ἐβλεπα κανένα πουλί, τοῦ ἐρριχνα νερό, λίγο, γιὰ τὸ φοβόμουν νὰ τοῦ τὸ ρίξω ὅλο γιὰ νὰ μὴ μοῦ σπυρῇ...

Ὁ φίλος μου πάλι εἶχε σκάψει μιὰ γούβα καὶ περιμένα, μὲ χῶματα σὰ χερσὶ, νὰ πῇ κανένα πουλί νὰ φῇ τὰ ψιχουλά που εἶχε βάλει μέσα, νὰ τὸ σκεπᾶσθ μὲ τὰ χῶματα ποὺ κρατοῦσε καὶ νὰ τὸ πιάσθ.

Τώρα καταλαβαίνετε καὶ μοῖνοι σας πόσα πουλιὰ ἐπίασαμε...

Μάντης Τσιρεσίας

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ πατέρας: — Παιδιά, θὰ πάρομε αὐτοκίνητο κι' ὁ σωφὲρ θὰ εἶμαι ἐγὼ.

Τὰ παιδιά: — Καὶ πῶς θὰ σὲ

φωνάζουμε τότε; Σωφὲρ ἢ μπαμπά;

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἡλικῆς Ἀκτίνας

Ὁ Δάσκαλος: — Τί λέγεται Μυστήριον;

Ἡ Μεγάλη Ἰδέα: — Νὰ κλειδώνῃ ἡ μαμὰ τὸ γλυκὸ καὶ νὰ τὸ βροσῇ φτωγμένο!

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Καλικάντζαρου

Ἡ Τίμη στὴν Μονὴ τῶν Ταξιαρχῶν ῥωτᾷ ἕναν καλόγερο: — Ὑπάρχουν καὶ λείψανα τῶν Ταξιαρχῶν ἐδῶ;

(Γεγονός)

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος;

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ ΤΟΥ 1921

Εἰς τ' ἀποτελέσματα ἐλήφθησαν ὑπὸψιν μόνον ὅσα ψηφοδέλτια ἦσαν συμφωνὰ μὲ τοὺς ὅρους τοῦ Δημοψήφισματος, ποὺ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ φύλλον 52 τοῦ 1921. Τὰ λοιπὰ ἀπεκρίθησαν.

Α' ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Κυματίζουσα Κυνόλευκος, ἔλαβε ψήφους 441 [40E].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Δοξασμένο Κρητικὸ πούλο, ψ. 397 [36E]. — Θυλλοὶ τῶν Ἑλλήνων, 267 [24E]. Ματωμένο Ἡλιοβασιλεμα, 231 [20E].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἡ Λιγόννη, ψ. 216 [19E]. Ἀπελευθερωθεὶς Μικροσιάτης 201 [18E]. — Παγκόσμιον Ὀνειρόν, 189 [17E]. — Μητέρα Ἑλλάς, 180 [16E]. — Αὐτρωτὴς τῶν Ἀλκυονίδων, 175 [15A]. — Σῶρα Δεξινέβ, 173 [15E].

ΕΠΑΙΝΟΣ: Αἱματοβαμμένη Δόξα, ψ. 158 [14E]. — Γλυκεῖα Ἑλλάς, 124 [11E]. — Τραγοῦδι τῆς Δευτερίας, 113 [10E]. — Ονειρομένη Πατρίδα, 109 [9E]. — Ἐθνικὴ Ἀμυνα, 98 [9E]. — Δοξασμένο Τσολιάς, 86 [8E]. — Χρυσόφτερη Ἑπίδα, 82 [7E]. — Ἀηδὼν τῆς Ἑθνικῆς, 80 [7E]. — Φωτοστόφανο τῆς Δευτερίας, 77 [7E]. — Ἑλπίς τοῦ ἔθνους, 74 [6E]. — Ἑλληνικὸ Ὁ εἶρο, 70 [6E]. — Πυγολαμῆς, 69 [6E]. — Κλεφτοπούλο τοῦ 21, 65 [5E]. — Μεγάλη Ἑλλάς, 60 [5E]. — Κυνόλευκο Λάβαρο, 58 [5E]. — Γυῖος τοῦ Ἀετοῦ, 50 [4E]. — Ἐλευθερία Ἑλλάς, 45 [4E]. — Ἐλευθερωτὴς τῆς Πατρίδος, 40 [3E]. — Γαλανὸ Ἑλληνόπουλο, 35 [3E]. — Ἐθνοῖνον Ὀνειρόν, 29 [2E].

Β' ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Μικρὸς Ἀθηναῖος, [40E].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἐργία τοῦ Πόνου, [36E]. — Τριγυρίστρα [24E]. — Γιάννης Ἀκιστορίδης, [20E].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Προ-

αῖος Πόθος, [19E]. — Διαβολὰκι τῆς Ἡλιουπόλεως, [18E]. — Νέδων, [17E]. — Ἠλεκτρικὸ Κῦμα, [16E]. — Κατὶνα Κάση, [15E]. — Φεύτικον Γέλιο, [15E].

ΕΠΑΙΝΟΣ: Γυμνασικὸν Ζιζάνιον, [14E]. — Κάστωρ, [11E]. — Ἀγκυρομάλλης, [10E]. — Ἀνιχνευτὴς, [9E]. — Ἀφελὴς Γυμνασιόπουλος, [8E]. — Πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας, [8E]. — Λιποτάχτης, [7E]. — Ἀλλεῖ, [7E]. — Σταμ. Τζιζάς, [7E]. — Ἰδανισμός, [6E]. — Τσελλὴ Χωριατοπούλα, [6E]. — Κρηνοθαύστης, [6E]. — Ματωμένο Δαφνόλαδο, [5E]. — Ζήφυρος, [5E]. — Καπετὰν Πούλακας, [5E]. — Νάρεσσος, [4E]. — Ἀράτος, [4E]. — Ναυτικὸς Ἀστέρας, [3E]. — Βιζάντιον, [3E]. — Αἰολικὴ Ἀδρα, [2E].

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Ἀθῆναι, 38 ὁδὸς Ἑυριπίδου τὴν 23 Ὀκτωβρίου 1923

ΔΙΑ ΤΗΝ Ν. Σ. Σ.

ΔΗΛΩΣΙΣ: — Ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου ἔ. ἔ. δέχομαι ἀπ' ὅλους τοὺς ψευδωνύμους συνδρομηταὶς ἓνα ἢ δύο κομμάτια γιὰ τὴν Σελίδα Συνεργασίας Συνδρομητῶν, σύμφωνα μὲ τοὺς ὅρους ποὺ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ φύλλον 52 τοῦ 1921. Τὰ λοιπὰ ἀπεκρίθησαν.

Ἡ Σελίδα Συνεργασίας Συνδρομητῶν, σύμφωνα μὲ τοὺς ὅρους ποὺ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ φύλλον 52 τοῦ 1921. Τὰ λοιπὰ ἀπεκρίθησαν.

Ἡ Σελίδα Συνεργασίας Συνδρομητῶν, σύμφωνα μὲ τοὺς ὅρους ποὺ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ φύλλον 52 τοῦ 1921. Τὰ λοιπὰ ἀπεκρίθησαν.

Ἡ Σελίδα Συνεργασίας Συνδρομητῶν, σύμφωνα μὲ τοὺς ὅρους ποὺ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ φύλλον 52 τοῦ 1921. Τὰ λοιπὰ ἀπεκρίθησαν.

Ἡ Σελίδα Συνεργασίας Συνδρομητῶν, σύμφωνα μὲ τοὺς ὅρους ποὺ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ φύλλον 52 τοῦ 1921. Τὰ λοιπὰ ἀπεκρίθησαν.

Ἡ Σελίδα Συνεργασίας Συνδρομητῶν, σύμφωνα μὲ τοὺς ὅρους ποὺ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ φύλλον 52 τοῦ 1921. Τὰ λοιπὰ ἀπεκρίθησαν.

Ἡ Σελίδα Συνεργασίας Συνδρομητῶν, σύμφωνα μὲ τοὺς ὅρους ποὺ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ φύλλον 52 τοῦ 1921. Τὰ λοιπὰ ἀπεκρίθησαν.

Ἡ Σελίδα Συνεργασίας Συνδρομητῶν, σύμφωνα μὲ τοὺς ὅρους ποὺ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ φύλλον 52 τοῦ 1921. Τὰ λοιπὰ ἀπεκρίθησαν.

Ἡ Σελίδα Συνεργασίας Συνδρομητῶν, σύμφωνα μὲ τοὺς ὅρους ποὺ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ φύλλον 52 τοῦ 1921. Τὰ λοιπὰ ἀπεκρίθησαν.

Ἡ Σελίδα Συνεργασίας Συνδρομητῶν, σύμφωνα μὲ τοὺς ὅρους ποὺ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ φύλλον 52 τοῦ 1921. Τὰ λοιπὰ ἀπεκρίθησαν.

Ἡ Σελίδα Συνεργασίας Συνδρομητῶν, σύμφωνα μὲ τοὺς ὅρους ποὺ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ φύλλον 52 τοῦ 1921. Τὰ λοιπὰ ἀπεκρίθησαν.

Ἡ Σελίδα Συνεργασίας Συνδρομητῶν, σύμφωνα μὲ τοὺς ὅρους ποὺ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ φύλλον 52 τοῦ 1921. Τὰ λοιπὰ ἀπεκρίθησαν.

Ἡ Σελίδα Συνεργασίας Συνδρομητῶν, σύμφωνα μὲ τοὺς ὅρους ποὺ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ φύλλον 52 τοῦ 1921. Τὰ λοιπὰ ἀπεκρίθησαν.

Ἡ Σελίδα Συνεργασίας Συνδρομητῶν, σύμφωνα μὲ τοὺς ὅρους ποὺ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ φύλλον 52 τοῦ 1921. Τὰ λοιπὰ ἀπεκρίθησαν.

Ἡ Σελίδα Συνεργασίας Συνδρομητῶν, σύμφωνα μὲ τοὺς ὅρους ποὺ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ φύλλον 52 τοῦ 1921. Τὰ λοιπὰ ἀπεκρίθησαν.

Ἡ Σελίδα Συνεργασίας Συνδρομητῶν, σύμφωνα μὲ τοὺς ὅρους ποὺ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ φύλλον 52 τοῦ 1921. Τὰ λοιπὰ ἀπεκρίθησαν.

Ἡ Σελίδα Συνεργασίας Συνδρομητῶν, σύμφωνα μὲ τοὺς ὅρους ποὺ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ φύλλον 52 τοῦ 1921. Τὰ λοιπὰ ἀπεκρίθησαν.

Σελίδα μας φαίνεται σήμερα ἀνώμαλη. Ἄλλ' αὐτὸ δὲν ἔχει σημασία. Ἀπὸ τὴν ἡμετέραν μὴνχη στὰ Σχολία, τὴν ἐπιβλῶ καὶ στὴ Σελίδα καὶ πολλὰ κομμάτια μάλιστα τὰ διερρώνω ἐγὼ καὶ τὰ συμμορφώνω. Ἀλλὰ ὅσο γιὰ ὑμᾶς, γιὰ ἰδίαν, γιὰ ἑκπεύση, μοῦ φαίνεται ὅτι τὰ παιδιὰ ἐκεῖνα, γενικῶς, ὑπερεῖχαν. Δὲν ἔχω ὅτι δὲν ὑπάρχουν καὶ τώρα μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν. Τὸ Πούλι τῆς Καταιγίδος μάλιστα θὰ μπορούσε ἀναστῆναι κι' ἄλλους καλὸς σημεῖος συνεργάτης. Ἀλλὰ τὴ σημαίνει, ὅτι στὴν ὁλότητα εἰς Σελίδας ἐκείνες ἀπέρχονται. Ὡστε ἂς ἐλπίσουμε σὲ ἄλλο.

Ἀπὸ τῶν γραμματικῶν τῆς Περὶ Σκλαβίας: — Ἀπὸ τὴν Πέμπτῃ, μὲ τὴν εὐχὴ σου, θὰ πηγαῖναι ἀκτικὰ σχολεῖο. Δὲν ἔξερε τί χαρούνη πού εἶμαι! Γιατὶ δὴν πράγματα ἔγιναν ποὺ ἐστὶν καὶ τὸ Σχολεῖο. Ἀλλὰ τί λέγω; Ὅ,τι εἶναι τὸ Σχολεῖο δὲν εἶσαι καὶ σὺ; Καὶ σὺ δὲν μᾶς δάσκεις. δὲν μᾶς μαθαίνεις τόσα πράγματα... Μὴ νομίζῃς ὅτι, ἐπειδὴ θὰ πηγαῖναι σχολεῖο, θὰ σὲ ἐξοδώ. Στὴν ἀνάγκη καὶ ἐντυχῶ, μὰ θὰ σοῦ γράψω. — Ὅχι, ἡ γαμπρὴ μου, δὲν θὰ γίνῃ ἀνάγκη. Μὰ φορὰ τὴν ἐξομολογῶ θὰ μπορῇς καὶ μοῦ γράψῃς καὶ χωρὶς νὰ ἐντυχῇς.

Πολλὰ μὲ συγγένησαν, Κύπρος, ὅ,τι ὅλῃ τῆς φιλίας καὶ Μίκαλ! Νὰ τῆς πῇς ὅτι, ἀπὸ μὴν ἔτσι καλὰ, ἐνμπορεῖ πάρε καὶ νὰ γράψῃ, φέρεται νὰ γράψῃ δικὰ καὶ ἡ, ποὺ εἶναι ἐλπίστω. Ἀς μὴ διστάσῃ λοιπὸν νὰ ἀρῇ ψευδώνυμο καὶ ν' ἀρχίσῃ μαζί μου τὴν Ἀλληγογραφίαν ποὺ τόσο ἐπιθυμῇ. — Βλέπω μὲ χαρὰ μου ὅτι τώρα τὴν Κύπρον ἔχετε ποὺ ζωνεῖ πνευματικὴ κίνησις.

Σὺ ἐστὶς αὐτὰ «Στάχια καὶ Παπαρούνη», Κλωθώ. Τὶ ὁμορφὰ ποὺ ἐξαχίζεις καὶ ἀναλύεις τὰ διάφορα συναισθήματα ποὺ πηγάζουν ἀπὸ τὴν ἀγάπην γιὰ μένα! Πρῶτα τὴ λύπη ὅταν δὲν σοῦ ἔρχεται μὲ τὸ ἓνα ταχυδρομεῖο τὸ φύλλον ἔπειτα τὴ χαρὰ ὅταν σοῦ ἔρχεται μὲ τὸ ἄλλο! ἔπειτα τὴν ἀνυπομονήν καὶ τὸ διαβόητον, νὰ τὸ ρουπῇς καὶ πάλι τὴ λύπη ὅταν τὸ τελευταῖον τῆς τόσῃ γρήγορα καὶ λέ: «δὲν ἦν ἂν ἀτελείωτο;» καὶ τέλος τὴν παρηγορίαν σου μὲ τὴν ἐλπίδα πῶς σὲ λίγες μέρες, θὰ σοῦ ἐναρθῇ ἓνα ἄλλο φύλλον, ποὺ τὸ περιμένεις πάλι μὲ χαρὰ, γιὰ νὰ... ἔναρξῃς πάλι τὰ ἴδια. Κι' αὐτὰ δὲν εἶναι, χωρὶς νὰ σκέπτεσαι ὅτι «νοσταλγίαν» τὸ νῆμα τῆς ζωῆς. — Ὡ, τὸ νῆμα τῆς ζωῆς πάντα κονταίνει μ' ἄλλομονον ἂν τὸ συλλογίζεσθαι καὶ τὰ παιδιὰ! Τέτοιες σκέψεις εἶναι γιὰ τοὺς μεγάλους, γιὰ τοὺς γέροντας.

Οἱ πόλεμοι, Φαγάνα, καὶ ὅς οἱ σερπῆρες, οἱ ὑπερπῆρες καὶ οἱ ἀνομαλίες ποὺ ἔφεραν στὸν κόσμον, ἀνάγκασαν καὶ μένα νὰ διαλύσω μερικὰ πράγματα ποὺ πολυδύναμα, σὰν τὴν Κυριανὴν, ποὺ ἀπαιτοῦσαν διπλὰ φύλλα, πολλὰς εἰς ὅσον καὶ ἓνα Ἀναλίσ, ποὺ δὲν εἶχα πιά, γιὰ τὴν αὐτὴν πολετὴς καθαρεύουσας. ἔπειτα σὲ ὕμνος. Κι' ἂν τὸ 19 4 ἔγινε Βαλκανικὴ Συμμαχία, Φούλα, Τέλλο Ἀγρὰ, σήμερα ἔχουμε Φούριον, Ἀφ. Γυμνασιόπουλο, Φιφί, Τριανταφυλλίνα, Ἀφροκρίνο. — Ἐγὼ δὲ, προσέβαται, ὅπως πολλοὶ ἄλλοι ποὺ γνωρίζω, φρονῶ ὅτι ὁ Φούριος εἶναι νέος Ποιήτης. — Σ' αὐτὰ παρατηρῶ ὅτι πραγματικῶς, κατὰ τὴ γλῶσσαν

καλὸ καὶ τρυπερὸ παιδί, νὰ διατεθῇ τὸ εὐγενεῖ σου ἔδω; Ὅχι, δὲν ἐῶ μωνα εἴτε ἐγὼ ἢ τὰ μέτια! ποὺ ἀργοῦσε, γιὰ τὸ τότε πῶς εἴπεις σὲ ταξίδι. Τώρα ὅμως θέ'ω νὰ μοῦ γράψῃς πὺ συχνὰ καὶ εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ δὴα.

Τὸ Ἀγριοκάτσικο μοῦ γράφει ἕναν περίεργον, ὅ: τὸν λέγει, ὑπονοητικῶς: «Ὅταν τὴν κρατῇ κάποιος ἀπὸ τὸ χέρι, αἰσθάνεται μιὰ δύναμιν νὰ τῆς σπρώχνῃ τὰ πόδια» καὶ τότε, μὲ κλειστὰ μάτια, πηγαίνει ἐκεῖ ὅπου ἔχει ἐκείνος ποὺ τὴν κρατεῖ. Ἀλλὰ καὶ χωρὶς νὰ τὴν κρατῇ, καμμιὰ φορὰ, τῆς μεταδίδει τὴ σκέψιν του καὶ τὴν κάνει νὰ τὴν ἐκτελῇ. Τὸ Ἀγριοκάτσικο δίδει καὶ μιὰ ἐξηγήσιν τοῦ φαινομένου. Ἀλλὰ τί νὰ σὰς πῶ! Τέτοια πειράματα δὲν ἔκανα ποτὶ στὴ ζωὴ μου καὶ δὲν ξέρω. Τάχου καὶ ἐγὼ καὶ ἀπορῶ... — Γιὰ τὴν τόσα ἔγκληρον ἀνάγκῃ τῆς συνδρομῆς τοῦ 1924 εὐχαριστῶ πολὺ.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Ὅδων ψευδώνυμον ἀγνοῖται ἡ ἀναγνωστὴν, ἂν δὲν συνοδεύεται ἀπὸ τὸν διανομήτορα δρ. 5. Τὰ ἀγνωσθέντα ἀναγνωσθέντα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1923. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ Α, ἀνήκουν εἰς ἀόριστα καὶ δὲν ἀπὸ Ε, εἰς μορφοῖα.

Νέα Ψευδώνυμα: Καρδιά τοῦ Πόνου, ὁ (ὕποψ). Δημ. Π. Ροδοπέταλο, ὁ Διαβολάκος τῆς Αἰγύπτου, κ. (Α.Θ.). Μυστηριώδης Ἀεροπότης, ὁ (Α.). Ἀργυρῆς Πατριστητής, ὁ (...). Ἀρχιστρίγγανος, ὁ (ΙΚ).

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Ἡπειρωτοπούλαν (χαίρω ποὺ ἔγινε καλὰ τὸ πόδι σου ἔστειλε «Ἀδελφοῦλα» καὶ τετράδια!) Σελίαν Delrieu (ἔλαβα καὶ εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ λόγια) καὶ ἐγὼ θὰ προστινοῦσα ὅλο ἑλληνικὸ, ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατό: Τριγυρίστρα (τὰ ἔλαβα δὴ ἔχει καλῶς) Τριανταφυλλίνο Μπουκετάκι (ἔστειλῃ) Δημ. Ἀρ. Θεοφ. (τὸ Κράτος δὲν μπορεῖ νὰ τὰ ἐμποδίσῃ, παρὰ μόνον ἐκὰς ὑπερβᾷν καὶ ὅσο ἀνηθικότητος γιὰ τὴν προεστίζονταν, 6 ἔπειτα, τὸ Λογοτεχνία, τὴ Τέχνη, καὶ σ' ὅλο τὸν πολιτισμὸν νόμο Λογοτεχνία καὶ Τέχνη ἐν εἰς ὑπερβᾷ) Νηρηίδα τῶν Ἀνδρ

ΕΡΓΑ ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ ΠΡΩΟΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

[Νέος Τιμοκατάλογος]

[Από τους εν παρενθέσει αριθμούς, ο πρώτος είναι τα ταχυδρομικά του 'Εσωτερικού και ο δεύτερος του 'Εξωτερικού].

'Αδελφούλα μου, δρ. 15 (1,40 και 4.)

'Αφροδίτη, δρ. 15 (2 και 5).

Ζακυνθινό Μαντήλι, δραχμ. 15 (1,40 και 4.)

Θάλασσον, Τόμος Γ', δραχμ. 8 (1,50 και 5).

'Ισαβέλλα, δρ. 12 (1,20 και 3,50).

Κακός Δρόμος, δρ. 8 (1, 20 και 3,50)

Κόσμος και Κοσμάς δραχμ. 15 (1,60 και 4.)

Κωμωδία του 'Αριστέιου, δρ. 3. (1 και 2,80.)

Λέξη Μαλιάρος, δρ. 3. (1 και 2,80.)

Μητρική, δρ. 5 (1 και 2,80.)

Πετρίδες στον 'Ηλιο, δρ. 10, — (1, 40 και 4.)

Πόλεμος, δρ. 14 (2,10 και 5.)

Στάχυα και Παπαρούνες, δραχμ. 10 (1,40 και 3,60.)

Στέλλα Βιολάντη, δρ. 8 (1,20 και 3,50.)

Τιμή του 'Αδελφού, 2 τόμοι, δρ. 28 (3,60 και 8.)

Φοιτητά, δρ. 8 (1 και 2,80).

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Διά 1 έως 10 το πολύ λέξεις με απλά στοιχεία δρ. 4 το ελάχιστον τιμήμα. Πέραν των 10 λέξεων 40 λεπτά ή λέξεις, με παχέα δα στοιχεία λεπ. 50, και με νεφελικά λεπ. 60. 'Ο χωριστός στίχος δραχμής 2. 'Η προσληφόμενη είναι απαραίτητος.

ΚΓ' --- 1731

Ο Σύλλογος "Ελπίς", δίδει το Α' Βραβείον του εις το πρώην μέλος του Διοικ. Συμβουλίου και νυν Πρόεδρον αυτού, κ. Δ. Φλούριν, διά τας ενσorgίας του χάριν των οποίων έλάβαμεν το Α' Βραβείον του Ξεσπαθώματος της Διαπλάσεως του 1921. Τό Διοικ. Συμβούλιον του Συλλόγου "Ελπίς,...

ΚΓ' - 1732

Τρομοκρατία Ζούβ, θερμά συλλυπητήρια διά την ανακάλυψή σας! ΖΑΜΑΝΟΥ

ΚΓ' - 1733

"Τράπουλα,..." Απαιτώ άμεσον ικανοποίησιν διά την έσφαλμένην ανακάλυψή μου. Είπαμε και τό ξανάλεγε, Η ΤΡΙΑΝΑΡΙΑ δεν ανακαλύπτεται.

'Ελλάς του Μέλλοντος

ΚΓ' --- 1734

Ταυρομάχος. "Αν μπορούσα και από το μάθημα να στον έπαιρνα. 'Ο Άμπαδ. κρέμεται στη θέληση προς μεγάλη ζήλεια σου. Μ.

ΚΓ' --- 1735

Νάτ Πίνκε των, Σ. Μαρκής για να ξέρης. Γατομύτης

ΚΓ' --- 1736

Μ' ένα δυνάτο φτερούγισμα μπαίνω στον "Περλδρομο", χαιρετώντας την Πρόεδρο και τα έλη. ΑΓΝΟ ΠΕΡΙ ΣΤΕΡΑΚΙ μ

ΚΓ' --- 1737

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΚΑΤΑΡΓΗΘΕΙΣΗΣ της πρώτης διευθύνσεως του Συλλόγου "Ουρανός", άπευθύνεσθε: Χαρίλαον Μουνδρέαν, Καλάμας 'Ο 'Αρχηγός ΕΛΛΗΝ. ΨΥΧΗ

ΚΓ' --- 1738

Αποτέλεσμα Α' Διαγωνισμού 'Οκνέτης. Οι κλήροι των ωραίων καρτών ηνύθησαν τους εξής: 1) Karrer. 2) 'Αόρατος Πυγμάχος 3) Κυριαξής. 4) 'Ιδανισμός.

ΚΓ' --- 1739

Παιδιάστικες γραφομηχανές της σπέης. Γραφή καθαροτάτη. Θαύμα γραφομηχανής. Πληροφορίες: Θ. Κούλαν—Πύργον.

ΚΓ' --- 1740

ΘΡΗΝΕ ΜΑΝΝΑΣ σε ύποστηρίξω. Διαπλάσπουλα ψηφίστε τον

ΝΗΡΗΣ ΤΩΝ ΑΝΘΕΩΝ

ΚΓ' --- 1741

ΤΡΕΙΣ ΣΩΜΑΤΟΦΥΛΑΚΕΣ

ΡΟΚΑΜΒΟΛ, στοιχηματίζεις κανένα κατσάρακι; 'Ε, ψευτοπαλληκαρά; Μυστηριώδη 'Υπνωτιστή, δεν μ'εσ ανσκαλύπτεις λιγάκι εξ άποστάσεως; ΚΑΛΛΙΚΑΝΤΖΑΡΕ, γρήγορα θ' άλλαξες ιδέα! 'Ανδριώτη-Συριανέ, ευχαριστούμεν. Συμμαχίας όμως δεν δεχόμεθα.

ΚΓ' --- 1742

Ανθεμίδα, 'Αρη, Ρερμσάμε Ψυχής, Λάουρα, Φιρή, Τιτίκα, Γαρδένια, Τιτάνια. Γιατί τάχα να μη μου στέλνεται και σεις ένα Μ. Μ; Μήπως δεν ανταλλάσσετε; 'Αν ναι, τότες συγχωρέστε με για την ενόχληση 'Ιδανισμός

ΚΓ' --- 1743

Τριανταφυλλένιο Μπουκετάκι. Χατήρι δεν χαλό Περιμένω άντρεσσα σας. 'Ιδανισμός

ΚΓ' --- 1744

Πειραχτήρι. Άμα σε φωτουν να πλέγης γνώμες, άλλως σιωπή, φλύαρε! ΜΑΓΚΙΣΣΑ

ΚΓ' --- 1745

Συμμορία Τράπουλα

Φάντες Μπιστούνης, εάν είναι έτσι όλες οι ανακαλύψεις σου, είσαι για πνέξιμο! στοιχημα όσο θέλεις ότι δεν είμαι Ζωή Παπαδημητρίου. Ανακαλύψεις ε; ε; ΜΑΓΚΙΣΣΑ

ΚΓ' --- 1746

ΣΥΜΜΟΡΙΑ 'ΜΑΥΡΗ ΣΚΙΑ' 'Αποτελέσματα Α' Διαγωνισμού

Βρεβύτηκαν Α' Στήνάρωσται Β' μοι της ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΣ ΣΤΙΣ ΠΑΠΑΡΟΥΝΕΣ Β' 'Τό θαύμα' του ΑΓΝΩΣΤΟΥ Χ. Γ' 'Τό έρημοκλήσι' του ΑΡΧΙΔΙΑΒΟΛΟΥ Δ' 'Ουόκορας' της ΠΑΝΤΑΧΟΥ ΠΑΡΩΝ. Ε' ΝΟΣΤΑΛΓΟΥΣ ΣΜΥΡΝΙΟΠΟΥΛΑ.

ΕΠΑΙΝΟΥΝΤΑΙ: Φρονορδής της 'Ελλάδος, 'Υπερασπιστής της Παιδείας, 'Ανδρ. Ρακόπουλος. Δοιπούς ευχαριστούμεν. ΠΕΡΙΜΕΝΕΤΕ ΤΟΝ Β' ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΝ ΤΗΣ 'ΜΑΥΡΗΣ ΣΚΙΑΣ'

ΚΓ' --- 1747

ΣΥΜΜΟΡΙΑ 'ΜΑΥΡΗ ΣΚΙΑ' Τράπουλα, άρχιστε όπως θέλετε. Μαύροι, για βρεφοκόρους μ'εσ περάστε; 'Αγνωστο Χ. περιμένωμεν διευθύνει σου.

ΚΓ' --- 1748

ΚΡΑΚ, τι σαχλαμάρες λές; Στοιχηματίζουμε. Προσοχή όμως, σέ ξέρω ΤΡΙΟ ΚΑΡΟ

ΚΓ' --- 1749

Κατέρχονται στο Δημοψήφισμα, σστηριζόμενα στην καλαισθησία των εκλογών τα ψευδώνυμα: ΒΛ'ΟΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΧΡΥΣΟΦΤΕΡΗ ΕΛΠΙΔΑ

ΚΓ' --- 1750

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: βραβείον α) Γιάννης Κυριαξής, β) Δούκισσα Γαβριέλλα, Δοιπούς ευχαριστώ. Στείλτε διευθύνσεις.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ

ΚΓ' --- 1751

ΤΡΟΜΕ, είσαι επιτήδειος ίχνη λάτρη! Στοιχηματίζω δα-δου, ΠΙΝΔΑΡΟΣ

ΚΓ' --- 1752

ΣΥΜ. ΤΩΝ ΜΑΥΡΩΝ, αξίζετε συγκαρτηρίων για την ανακάλυψι, άφελείς συμμορίται. ΜΕΛΙΚΕΡΤΗΣ

ΚΓ' --- 1753

ΙΕΡΟΝ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΤΡΟΜΗΤΟΣ, μανιώδης άερο Ακοπανιστής.

ΔΟΡΑΤΟΣ ΠΥΓΜΑΧΟΣ

ΚΓ' --- 1754

Στο Δημοψήφισμα. ΑΘΑΝΑΘ ΕΛΛΑΔΑ

ΚΓ' --- 1755

ΡΜΑ, pardon, στέλνω. —Φράουλα, Μέλισσα, 'Ιολάνδη ανταλλάσμε ένα τετραδιάκι;

ΠΑΝΟΥΚΛΑ

ΚΓ' --- 1756

ΑΘΑΝΑΘ ΕΛΛΑΔΑ Από τα εσώβαθα της καρδιάς Αμου σε ύποστηρίξω: ΔΙΑΠΛΑΣΟΠΟΥΔΑ! αυτό ψηφίστε. ΧΑΛΙΔΟΥΤΟΠΟΥΔΑ

ΚΓ' --- 1757

ΘΡΗΝΟΣ ΜΑΝΝΑΣ ΘΡΗΝΟΣ Μ'ΑΝΝΑΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ, Τό πονεμένο παράπονο της Σκλαβομάνης 'Ιωνίας στο Θεό ΣΜΥΡΝΗ

ΚΓ' --- 1758

Δέν άλληλογραφούν και δεν ανταλλάσσουν Μ.Μ. ή ΜΗΑΒΙΑ και ή ΦΑΓΣΤΑ

ΚΓ' --- 1759

Χαλικοτοπούλα διά πρόξενου Μ.Μ. ευχαριστώ. Δεν ανταλλάσσω Μ.Μ. ΦΑΓΣΤΑ

ΚΓ' --- 1760

Αλληλογραφώ με όλους. Γράψτε Γεώργ. Μόσιον (Διά Τ. 'Ακροπόλεως 13, Θεσ/νίκην.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,"

ΒΙΒΛΙΑ ΤΕΡΠΝΑ ΜΟΡΦΩΤΙΚΑ

ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

(Από τους εν παρενθέσει αριθμούς, ο πρώτος είναι τα ταχυδρομικά του 'Εσωτερικού και ο δεύτερος του 'Εξωτερικού).

'Ο Άγγελος της 'Αγάπης (με 60 εικόνες) δρ. 25. (3,40 και 7,60).

Τό Βιβλίον της Συμπεριφοράς δρ. 5 — (1 και 2,80).

Τό Θύμα του Φθόνου (με 20 εικόνες) δρ. 20. — (2 και 4,80).

'Η Μοῦσα των Παιδων (ποιήματο) δρ. 10. — (1,40 και 3,60)

'Η Νίνα (με 20 εικόνες) δρ. 20. — (1,60 και 4).

Παιδικόν Πιεύμα (3 τομ. δια) έκαστον δρ. 2. — (0,80 και 2,40).

Πράος δ Νικίου (με 24 εικόνες) δρ. 20. — (2 και 4,80)

'Ο Πυρρειοπώλης (με 24 εικόνες) δρ. 20. — (1,80 και 4,40)

'Υπέρ Πατρός (με 24 εικόνες) δρ. 20. — (2,20 και 5,20)

'Ο Φώτης 'Εμμετρον διήγη. δρ. 5. — (2 και 4,80).

'Αγγελική και άλλα διηγ. Στ. Μαρκέτ. δρ. 10. — (1 και 3)

Διηγήματα και Σκέψεις Στ. Μαρκέτου δρ. 10. — (1 και 3,20).

Απ' 1ης Δεκεμβρίου ε. ε. με τον νέον τόμον, άρχίζουν

ΕΙΣ ΤΗΝ "ΔΙΑΠΛΑΣΗΝ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ."

"ΟΙ ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΟΙ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ,"

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

Από την σειράν της «ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΜΙΑΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ» του Δοχικού DINRIT.

Μετάφρασις ΜΙΧΑΗΛ Δ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ